

РЕШЕНИЕ

№ 5958

гр. София, 21.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 21.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **5229** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 АПК, във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба с вх. № 17137 от 15.06.2020г., по описа на Административен съд София – град, подадена от В. К. Т., [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] ет.2, срещу Решение № 040-21-365 от 08.05.2020г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (НОИ) – С. град, с което е отхвърлена жалбата срещу Разпореждане № РВ-3-21-00724070 от 26.02.2020г. на ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. град, с което на жалбоподателката на основание чл. 114, ал.2, т.2 и чл. 114, ал.3 от Кодекса на социалното осигуряване /КСО/ е разпоредено възстановяване на добросъвестно получено парично обезщетение за отглеждане на малко дете за периода от 27.09.2019 г. до 30.11.2019 г. в размер на 800,00лв.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е неправилно, незаконосъобразно и постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Счита за немотивирани изложените в процесното разпореждане изводи. Изтъква, че за да е налице осигурителен стаж е необходимо да е налице първично правоотношение по полагане на труд и да е започнато упражняването на трудова дейност, както и че при всички случаи полагането на труд по трудово правоотношение е основание за възникване на осигурително правоотношение. Счита за ирелевантно посоченото в оспореното решение, че собственика и управител на търговското дружество е подал нотариално заверена декларация, че дружеството не е

извършвало дейност. Твърди, че не е била длъжна да знае, че дружеството е сменило собственика си. Изтъква, че сключения между нея и дружеството договор е основание за възникването на осигуряване по чл.4, ал.1.т.1 от КСО. Сочи, че е придобила 12 месеца осигурителен стаж, съгласно изискването на чл. 48а от КСО. Изразява искане за отмяна на процесното решение. Претендират се направените по делото разноски.

В съдебно заседание по делото жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С. - град в съдебно заседание се представлява от ю.к. В., която оспорва така депозираната жалба и изразява искане съдът да постанови акт, с който да я отхвърли. Претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От [фирма], ЕИК[ЕИК], за жалбоподателката е представено в ТП на НОИ С. [населено място] приложение №10(към чл.9 ал.1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държаното обществено осигуряване (НПОПДОО)), с данни за правото на парично обезщетение за отглеждане на малко дете, на основание чл.53 от КСО, периодът на временна неработоспособност е от 27.09.2019г. до 06.09.2020г.вкл.

В данните подадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] по реда на чл.5 ал.4 от КСО [фирма], ЕИК[ЕИК] за лицето за периода от 27.09.2019г. до 31.10.2019г. вкл., са отразени дни в отглеждане на малко дете.

Въз основа на тези данни по реда на НПОПДОО на В. К. Т. е изплатено парично обезщетение за 46 работни дни в размер на 800.00лева.

При осъществен последващ контрол от контролен орган на ТП на НОИ – С. град е била извършена проверка на [фирма], ЕИК[ЕИК], която е приключила с изготвянето на Констативен протокол №КВ-5-21-00690701/10.12.2019г., при която е било установено, че:

[фирма], ЕИК[ЕИК] е вписан в търговския регистър на 03.07.2014г. със съдружници П. С. Б. и В. Й. И. и управител В. Й. И. и седалище в [населено място], р-н Т.,[жк]бл.126 вх.Б ет.8 ап.24. От 16.11.2018г. до 12.12.2019г. е вписана промяна в собствеността на дружеството, като за едноличен собственик на капитала е управител е вписан С. Я. К., а седалището на дружеството е било преместено в [населено място], р-н „П.“ [улица].

Със Заповед №ЗР-5-21-00690510/10.12.2019г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ- С. град е било възложено извършване на проверка по разходите на ДОО от контролните органи на ТП на НОИ - С. град.

Поискано е било по надлежния ред съдействието на 09 РУ – СДВР за осъществяване на контакт с едноличния собственик и управител на дружеството С. Я. К.. Такъв контакт е бил установен, същия се е явил в ТП на НОИ – С. град на 02.12.2019г., като в присъствието на инспектор е декларирал, че дружествата по приложен списък от 23 броя само са му били прехвърлени срещу заплащане и не е назначавал в тях хора, не е упражнявал дейност и всички подавани данни от дружествата са недействителни. Декларацията изготвена от С. К. е с нотариална заверка на декларираните данни.

На жалбоподателката е била дадена възможност като страна в производството да даде своите писмени сведения и факти за [фирма], ЕИК[ЕИК].

Дадени са били задължителни предписания до жалбоподателката, като е поискано В. Т. да се яви в ТП на НОИ – С. град, с цел представяне на документи и даване на писмени обяснения, относно дружеството [фирма], ЕИК[ЕИК]. Предписанията са били получени от жалбоподателката лично на 17.12.2019г., като на същата дата е бил проведен и телефонен разговор с В. Т., която по електронна поща е уведомила органите на ТП на НОИ -С. град, че няма възможност да се яви в С., тъй като постоянния и адрес е в [населено място] и там живее.

С писмо изх.№4022-21-1139#32/09.01.2020г. от ТП на НОИ – С. град е било поискано съдействие от ТП на НОИ – П. с цел събиране на сведения и представяне на документи от В. Т. за изясняване на факти и обстоятелства по реда на чл.39 ал.1 от АПК, за изясняване на взаимоотношението на В. Т. с [фирма], ЕИК[ЕИК], новият му собственик и управител за периода от декември 2018г. до октомври 2019г. и основание за осигуряване по смисъла на чл.10 ал.1 от КСО.

С писмо, /собственоръчно/ В. Т. е заявила, че е работила във [фирма], ЕИК[ЕИК] с управител П. Б., работното и място е било в [населено място], [улица]+ описала е как е стигала до работното си място с автомобил, заявила е че не са и били известни други адреси на дружеството, поддържала е контакт с П. Б. и след като и е било спряно майчинството, отново от П. Б. е разбрала, че фирмата е била продадена. Твърди, че не познава новият управител и не знае нищо за новите собственици на дружеството. Жалбоподателката е представила в ТП на НОИ-П. трудов договор №00006/02.04.2018г. сключен с В. Й. И. – Ръководител от името на [фирма], ЕИК[ЕИК], която не е управител от 18.05.2016г., длъжностна характеристика от 05.04.2018г., която е изготвена и утвърдена от П. Б., представила е също и фишове за заплати за м.04 и 05.2018г., представена е била и трудова книжка.

Относно изпълнение на задължително предписание №ЗД-1-21-00690707/10.12.2019г. е спазена процедурата по връчване, след което са предприети действия по служебно заличаване на данни. П. е връчено на 02.01.2020г., влязло е в сила и данните по чл. 5, ал4 от КСО са заличени по реда на чл. 3, ал.13 от Наредба №Н-8 от 29.12.2005г. за съдържанието, сроковете, начина и реда на подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и самоосигуряващите се лица за указания период на 31.01.2020г.

Издадено е Разпореждане № РВ-3-21-00724070 от 26.02.2020г. на ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. град, с което е постановено на В. К. Т. да възстанови добросъвестно получените парично обезщетение за отглеждане на дете за периода от 27.09.2018г. до 30.11.2019г. в размер на 800,00 лв. Длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. град е преценило, че по преписката не са налице данни и доказателства за наличие на умисъл и виновно поведение – недобросъвестност от страна на лицето, поради което е приел, че е приложима разпоредбата на чл. 114, ал.2, т.2 от КСО.

По жалба на В. К. Т. срещу Разпореждане № РВ-3-21-00724070 от 26.02.2020г. е постановено процесното Решение № 1040-21-365 от 08.05.2020година на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (НОИ) – С. град, с което жалбата е отхвърлена.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че жалбата е допустима – подадена е в срока по чл. 118, ал. 2 от КСО и от лице, което има право и интерес от оспорване, като адресат на индивидуалния административен акт. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Решение № 1040-21-365 от 08.05.2020г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (НОИ) – С. град. Същото е издадено от компетентен орган, на основание чл. 117, ал. 1 от КСО. По реда на чл. 117, ал.3 от КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Спазена е и предвидената в закона писмена форма – чл. 117, ал. 3 от КСО. Административният акт е мотивиран, в производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Разпореждане № РВ-3-21-00724070 от 26.02.2020г. също е издадено от компетентен административен орган. Съгласно чл. 114, ал. 3 от КСО това е длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. В настоящия случай разпореждането е издадено от ръководител по контрол на разходите при ТП на НОИ – С. град, който е материално и териториално компетентния административен орган съгласно нормата на чл. 114, ал. 3 от КСО.

Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Легална дефиниция за понятието „осигурено лице“ е дадена в §. 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която „осигурено лице“ е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Наличието на валидно сключено и непрекътено трудово правоотношение не е достатъчно, за да възникне осигурителното правоотношение и произтичащите от него права на обезщетение. Не съществува идентичност на трудовото и на осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение в повечето случаи води до възникване и на осигурително правоотношение, но не е достатъчно. Видно от цитираното легално определение, изискването на закона е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно лицето трябва да има сключен трудов договор и

валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. В горния смисъл е решение № 4901 от 27.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019г.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателката, че в процесното решение са обсъждани обстоятелства, свързани с управителя на дружеството [фирма], които са ирелевантни относно законосъобразността на спорното Разпореждане. Така изложените от директора на ТП на НОИ – С. град мотиви обосновават извод за липса на осъществявана от дружеството дейност, което е пряко свързано с въпроса дали В. Т. е притежавала за процесния период качеството на осигурено лице по смисъла на КСО.

От съвкупната преценка на всички доказателства по делото може да се направи извод, че след извършената покупко-продажба на дружеството от 16.11.2018г., същото не е осъществявало дейност, не е имало приходи, не са внасяни осигурително вноски във фондовете на ДОО. Няма доказателства дружеството да е разполагало с офис/магазин/търговски обект, където служителите да са изпълнявали реално дейността, за която се претендира да са назначени, няма регистрирани фискални устройства, няма отразени приходи в дневниците за продажби, няма регистрация по ДДС. Следователно, соченото за назначени на трудов договор лице, жалбоподателката В. Т. не е упражнявала реална трудова дейност. Във връзка с получени сигнали до началник на сектор „Контрол по разходите на ДОО“ при ТП на НОИ – С. град от ТП на НОИ – Б. е било установено, че С. Я. К. не е назначавал работници в придобитите от него дружества, дружествата не са извършвали дейност и всички подавани от тях данни към НОИ са недействителни, в това число и за [фирма].

Установените от посочените държавни органи гореописани факти са такива по см. на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, а именно след изплащането на обезщетенията на В. Т. са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото ѝ на обезщетение. А тези нови данни и документи касаят именно липсата на реално извършвана от дружествата дейност, липсата на реално положен труд от соченото за назначено лице, получавало обезщетения от НОИ. Доказателства в обратния смисъл по делото не са ангажирани. Доказателствената тежест за установяване на реално положения труд е на самото лице /така Решение № 2524 от 18.02.2020г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019г./. Такъв не е доказан от В. Т.. При това положение неправомерно получените средства следва да бъдат възстановени от жалбоподателката.

Всички описани доказателства, установяващи липсата на реално положен труд от страна на В. Т., са нови данни и документи по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, което потвърждава, че са налице законовите предпоставки същата да възстанови получените парични средства от ДОО в общ размер от на 800,00 лв.

Процесното Разпореждане е обективизирано в изискуемата писмена форма и съответства на изискванията на [чл. 59, ал. 2 от АПК](#) за съдържание и реквизити. В проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, представляващи основание за отмяната му. То е издадено след извършена проверка по реда на [чл. 107 от КСО](#), в хода на която са издадени, влезли в сила задължителни предписания за заличаване на подадените по отношение на жалбоподателя данни по [чл. 5, ал. 4 от КСО](#) от [фирма]. Съобразно изложеното съдът намира, че оспореният административен акт е издаден

от компетентен орган, в рамките на правомощията му, при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

Предвид изхода на делото и съобразно направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира, че такова следва да бъде изплатено на ответника, като предвид сложността на производството следва да се определи възнаграждение в размер на 200.00лева.

По изложените съображения и на основание чл. 118, ал. 3 КСО във връзка с чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София град, 3 отделение, 74 - и състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. К. Т., [ЕГН], срещу Решение №1040-21-365 от 08.05.2020 година на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (НОИ) – С. град.

ОСЪЖДА В. К. Т., [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ – С. град, сумата от 200.00лева представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението му пред Върховен административен съд.

Съдия: